

Hosting and expenses provided for by the Natan Borlam family and www.BoysItalianSuits.com
לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושבינתה, בדחילו ורחימו ורחילו, ליחדא
שם יוזד ק"א בואו ק"א ביהודא שלים (יהוה), בשם כל ישראל. הנה אנחנו
באים להתפלל תפלה מנהה שתקו יצחק אבינו עליו השלום, עם כל המצות
הכלולות בה, לתקן את שרשא במקומם עליון, לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולעשות
רצונו בוראנו. ויהי נעם אדני אל לנו עליון, ומעשה ידינו כוננה עליון, ומעשה
ידינו כוננה

למנצח על הגטאות, לבני קרח מזמור: מה יידיות משכנתיך, יהודאי
צבות: נספה וגם כלתך נפשי למחרות יהודאי, לבני וברזי
ירנו אל חי: גם צפור מצאה בית, ודרור קו לה, אשר שטה
אפרחה, את מזבחותיך יהודאי צבות, מלכי ואלה: אשר יושבי
ביתך, עוד ימליך סלה: אשרי אדם עו לzech, מسلطות לבבם: עברי
בעמק הכא מעין ישיתו, גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחייב אל
חייל, יראה אל אלחים בציון: יהודאי אלחים צבות שמעה תפלי, כי
הازינה אלהי יעקב סלה: מגנו ראה אלחים, והבט פני משיחך: כי
טוב יום במחירות מאף, בתרתי הסתוּך בית אלהי, מדור באחד
רשע: כי נשמש ומגן יהודאי אלחים, חנו וכבוד יתן יהודאי, לא ימנע טוב
לחכים בתמים: יהודאי צבות, אשרי אדם בטם בך:

ויבר יהודאי אל משה אמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את
קרבי לחמי לאשי רימ ניחחי, תשמרו למקרב לי במועד;
ואהמרת להם, זה האשה אשר תקריבו ליהודאי, כבשים בניו שנה
תמים, שנים ליום, עליה תמיד: את מכבש אחד תעשה בבקר, ואת
מכבש השני, תעשה בין העربים: ועתירית האיפהسلط למנה,
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד, העשיה בהר סיני, לרימ
ניחם אשה ליהודאי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש מסך גסך
שבר ליהודאי: ואת מכבש השני תעשה בין העARBים, במנות הבקר
וכנספו תעשה, אשה רימ ניחם ליהודאי:

אתה הוא יהוא אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניו את קטרת הסמים, בזמנו שביית המקדש קים, באשר צוית אותם על יד משה נביאך, בכתב בטורתק:

ויאמר יהוא אל משה, קח לך סמים, נטף ומלח לתולבנה, סמים ולבנה זכה, ביד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקם, ממלח טהור קדש: ושמקפת ממנה פדק, ונתנה ממנה לפני העדות באחל מועד, אשר איעד לך שמה, קדש קדשים תהיה לך: ונאמר, והקטיר עליו אמרו קטרת סמים, בפרק בפרק בהטיבו את הנרתיקתיך: ובמהלך אהרון את הנרתיקת בין העربים יקטירך, קטרת תמיד לפניו יהוא לדורותיכם:

פננו רבנו, פטום הקטרת כיצד, שלוש מאות ותשעים ושמונה מנים היו בה. שלוש מאות ותשעים וחמשה במניין ימות המפה, מנה בכל יום, מחציתו בפרק ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים, שמלהם מכנים פהן גדול ונוטל מהם מלא חפנוי ביום הפורים, ומזהירות למקתשת בערב יום הפורים, כדי לקיים מצות זקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה, ואלו הן: אמורי ומאפרון, גומחה לבנה דומה לבונה, משקל שבעים שבעים מנה. המור וקציעה, ושבלת נרד, חוכרכום, משקל שש עשר שש עשר מנה. טהרת שניות עשר, קליפה שלשה, يا קמנון תשעה, בורות בראשינו תשעה קבין, יין כפריisin סאיון תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין כפריisin, מביא חמר חיר עתיק. מלח סודomit רבע, מעלה עשו כל שהוא. רבינו נתנו הבבלי אומר, אף כפת הירון כל שהוא. אם נתנו בה דבר פסלה, ואם חסר אמת מכל סמןינה, מיב מיתה:

רבו שמעון בנו גמליאל אומר: הָאֲרִי אֵינוֹ אֶלְאָ שָׁרֵךְ הַפּוֹטֵר מַעֲצֵי
הַקְּטָף. בּוֹרִית כְּרָשֵׁינָא לְמַה הִיא בָּאָה, כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּה אֶת הַאֲפָרוֹ,
כִּדִּי שְׂתַּחַתָּה נָאָה. יְיֻוּ קְפָרִיסִין לְמַה הוּא בָּא, כִּדִּי לְשִׁרּוֹת בָּוּ אֶת הַאֲפָרוֹ,
כִּדִּי שְׂתַּחַתָּה עָזָה. וְהַלָּא מֵ רְגָלִים יָפִין לָה, אֶלְאָ שָׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי
רְגָלִים בְּפִזְקָדָשׁ מִפְנֵי הַכְּבָוד:

תנייה רבבי נטען אומר, כשהוא שוחק אומר: הַדָּק הַיְיטָב הַדָּק.
מִפְנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים. פָּטָמָה לְחַצְאַיִן כְּשֶׁרֶת, לְשִׁלְיָשׁ
וְלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעַנוּ. אמר רבבי יהודה, זה הַכְּלָל, אֵם כְּמַדְתָּה כְּשֶׁרֶת
לְחַצְאַיִן. וְאֵם חִסְר אַמְתָּת מַכְלֵל סְמֻמָּנִית, חִיב מִתְּהָ:

תנייה בר קפרא, אחת לששים או לשבעים שנה חייתה באה של שירים
לחצאיו. ועוד תנייה בר קפרא, אלו היה נתן בה קרטוב של דבר,
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחפה. ולמה אין מערביון בה דבר, מפני
שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבר לא תקתיירו מempo אשא
לייהודה: (ליהודה היושעה, על עמק ברכתך טלה): יהודה צבאות
עמנוי, משגב לנו אלהי יעקב טלה: יהודה צבאות, אשרי אדם בטם בה:
יהודה הושיעה, המליך יעננו ביום קראנו (השבנו יהודה אליך
ונשובה, מדש ימיינו פקדם): וערבה ליהודה מנחות יהודה וירושלים,
כימי עולם וכשנים קדמניות:

אשרי יושבי ביתך, עוד ימלוך טלה: אשרי העם שפכה לו, אשרי העם
שייהודה אלהיו:

תלהה לדוד, אַרְוֹמָמֵד אַלְוִמי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמַךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל
יום אַבְרָכָה, וְאַמְלָלה שְׁמַךְ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יהודה וּמְהֻלָּל
מִאֵד, וּלְגָדְלָתוֹ אֵינוֹ מַקֵּר: דָּזֵר לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך נגידותה הַדָּר
כבוד הַזָּךְ, וְדָבָרִי נְפָלָאתִיךְ אֲשִׁיךְ: יוֹעָז נֹרְאוֹתִיךְ יאמרו, וגדלתך
אספרנה: זָכֵר רב טובך יביעו, וצדקהך ירננו: חָנוּן ורחים יהודה, ארץ
אפיקים וגָדֵל חָסֵד: טֹוב יהודה לכל, ורְחַמְּיוֹ על כל מעשייו: יודוק יהודה

כֵל מַעֲשֵׂה, וְחִסִידֵך יָבֹרְכוּה: כִבּוֹד מֶלֶכְתְך יְאִמּוֹ, וְגִבְרִיתְך יְדַבְרוֹ:
לְהֽוֹדֵיע לְבִנֵי הָאָדָם גִבְרָתְך, וְכִבּוֹד הַזָּר מֶלֶכְתְך מֶלֶכְתְכָל
עַלְמִים, וּמֶמְשִׁלְתְך בְכָל דָזָר: סָומֵך יְהוָה לְכָל הַפְּלִימִים, וּזְקָנָן
לְכָל הַכְּפּוּפִים: עַיִינֵי כָל אֶלְיך יִשְׁבְרוֹ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אֲכָלָם בַעֲתָה:
פָזַתָּם אֶת יְהָדָה, וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל מֵי רָצְוָה: צָדִיק יְהוָה בְכָל דָרְכֵיכָו, וְחִסִיד
בְכָל מַעֲשֵׂה: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קָרָאֵיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָאָמֶת: רָצְוָה
יָרָאֵו יַעֲשֵׂה, וְאַת שׁוֹעַטָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָל אַהֲבָיו,
וְאַת כָל חַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד: תִּהְלַת יְהוָה יְדַבֵּר פִי, וַיְבָרֵך כָל בָשָׂר שֶׁם
קָדְשׁו לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנו נִבְרָך יְה, מַעַתָה וְעַד עוֹלָם, מַלְלוּיה:

תִפְכוֹן תְּפִלָּתִי קַטְרָת לְפִנֵיך, מְשָׁאת פְּפִי מְנַחַת עַרְבָה: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוֹעֵי מַלְפִי וְאֱלֹהֵי, כִי אֶלְיך אַתְפָלֵל:

ואומר ש"צ קדיש
וַתַּגְדַל וַיַּתְקַדֵש שְׁמֵה רֶבֶא: (אמנו) בְעַלְמָא דֵי בְרָא כְּרֻעִיתָה, וַיִּמְלִיך
מֶלֶכְתָה וַיַּצְמַח פְּרִקְנָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה: (אמנו) בְּמִיכְוָן וּבְיוּמִיכְוָן
וּבְמַיִי דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב וַיֹּאמְרוּ אָמוֹ: (אמנו) יְהָא
שְׁמֵה רֶבֶא מִבְרָך לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָרָך, וַיַּשְׁתַבְחַ וַיַּתְפָאַר
וַיַּתְרַומֵס וַיַּתְנִשֵא וַיַּתְהַדֵר וַיַּתְעַלֵה וַיַּתְהַלֵל שְׁמֵה דָקְוִידָשָא בְּרִיךְ הִיא:
(אמנו) לְעַלְאָ מַנו כָל בְּרִכְתָא שִׁירָתָא תְשִׁבְחוּתָא וַנְחַמְתָא, דָאַמְירָו
בְעַלְמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמוֹ: (אמנו)

אָדָנִי, שְׁפָתִי תְּפִתְחָה, וַפִּי גָאִיד תִּהְלַתְך:

בָרוּך אַתָה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וַהֲפֹרָא, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים
טוֹבִים, קֹוִיה הַפְלָל, וּזְכָר מִסְדי אֲבוֹת, וּמִבְיאָ גּוֹאֵל לְבִנֵי בְּנֵיֵינוּ לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַבְבָה,

בעשיות מוסיפה זכרנו לחיים, מלך חפץ בחמים. כתבנו בספר חיים, למען אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהואני, מגן אברך:

אתה גבור לעולם, אדני, ממחיה מתרים אתה, רב להושיע,
בקץ אומר: מורייד היטל,
בחורף אומר: משיב הרום ומורייד מגשם,
מכל כל חיים בחסד, ממחיה מתרים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא
חולמים, ומתייר אסורים, ומקיים אמונה לישני עפר. מי כמוך בעל
גבירות וכי דומה לך, מלך מימות ומחיה ומצמים ישועה,
בעשיות מוסיפה מי כמוך אב הרחמן, זכרו יצוריו ברחמים לחיים:
ונאמנו אתה להחיות מתרים. ברוך אתה יהואני, ממחיה מתרים:

בחזרת התפלה אומר ש"צ קדושה

נקדיש ונעריך, בנעם שים סוד שרפוי קדש, ממשלשים לך קדשה.
ובנו כתוב על יד נבייך, וקרא זה אל זה ואמר, קדוש, קדוש,
קדוש, יהואני צבאות, מלא כל הארץ כבודו לעמך ממשבכים
ואומרים, ברוך כבוד יהואני ממקוםו ובדברי קדש כתוב לאמר,
מלך יהואני לעולם, אלהיך ציון לדור ודור, הלויה:

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהלוך סלה. ברוך אתה
יהואני, האל הקדוש: (בעשיות אומר המלך הקדוש):

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. ותנו מאתה, תכמה בינה
נדעת. ברוך אתה יהואני, חונן הדעת:

השיבו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבוזתך, ומחזירנו בתשובה
שלמה לפניה. ברוך אתה יהואני, הרוצה בתשובה:

סליח לנו אבינו כי חטאנו, מחול לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח
אתה. ברוך אתה יהוא, מנון המרבה לסלום:

ראה נא בענינו, וריבבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאלת שלהם למען שמה. כי
אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוא, גואל ישראל:

בתעניית צבור בחזרת התפלה ש"צ אומר כאן ענו ברכה בפני עצמה.
ענינו אבינו ענינו, ביום צום הפטיעית זהה, כי בצרה גדולה אנחנו. אל
תפנו לרשותנו, ואל תתעלם מלכנו מבקשתנו. היה נא קרוב
לשעותנו, טרם נקרא אליו אתה מענה, נדבר ואתה תשמע, הדבר
שנאמר, והיה טרם יקרו ואני ענה, עוד הם מדברים ואני אשמע: כי
אתה יהוא פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. בריך
אתה יהוא, העונה לעמו ישראל בעת צרה:

רפאנו יהוא ונרפא, השיענו ונשעה, כי תחלינו אתה. והעליה
ארוכה ומרפא לכל תחלינו ולכל מאובינו ולכל מכובדינו. כי
אל רופא רחמו ונאמנו אתה. ברוך אתה יהוא, רופא חול עמו
ישראל:

בקץ אומר
ברכנו יהוא אלהינו (אבינו) בכל מעשי ידינו, וברך את שננתנו בטללי
רצון ברכה ינדבה. ותהי אחריתה חיים ושבע ושלום, בשנים
הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה וمبرך השנים. ברוך אתה
יהוא, מברך משנים:

בחורף אומר
ברך עלינו יהוא אלהינו את השנה הזאת, ואת כל מני תבואה
לטובה. ותן טל ומטר לברכה על כל פני הארץ. ורואה פני תבל,
ושבע את העולם כלו מטויבך, ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מעתנותך

גְּדִיקָה. שְׁמֻרָה וַחֲצִילָה שֶׁנֶּה זוֹ, מִכֶּל דָּבָר רָע, וּמִכֶּל מִינִי מִשְׁחִית, וּמִכֶּל מִינִי פּוֹרָעָנוֹת, וְעַשֵּׂה לָהּ תְּקֹוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם. חֹס וּרְחָם עַלְיהָ, וְעַל כָּל תְּבוֹאָתָה וּפִירּוֹתִיהָ, וּבְרָכָה בְּגַשְׁמִי רָצְוָן בְּרָכָה וְנִזְבָּה. וְתַהֲי אַחֲרִיתָה מִיִּם וּשְׁבָע וּשְׁלוֹם, כְּשַׁנִּים הַטוֹבּוֹת לְבָרָכָה. כִּי אֶל טוֹב יִמְטִיב אַתָּה וּמִבָּרוֹךְ הַשְׁנִים. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהֻאָה, מִבָּרוֹךְ הַשְׁנִים:

תְּקֹעַ בְּשׂוֹפֶר גְּדוֹלָה לְחַרְוִתָנוּ, וְשָׂא נִס לְקַבָּץ גְּלִיוֹתֵינוּ, וּקְבָצָנוּ (מִתְהָרָה) יִתְהַדֵּד מִאַרְבָּעָה בְּנֶפֶוֹת הָאָרֶץ לְאָרְצָנוּ. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהֻאָה, מִקְבָּץ נְדָחִי עַמוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׂוֹפְטֵינוּ בְּבָרָא שׂוֹנָה, וַיּוּעֲצִינוּ בְּבִתְחָלה, וְהַסְּרָמָנוּ גְּזוֹן וְאֶנְחָה. וּמְלוֹךְ עַלְינוּ מִתְהָרָה אַתָּה יְהֻאָה לְבָדָךְ בְּחִסְדֶךָ וּבְרָחְמִים בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָט. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהֻאָה, מֶלֶךְ אָוֹהָב צִדְקָה וּמִשְׁפָט: (בָעַשִׂית אָוֶרֶת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָט):

לְמִינִים וּלְמִלְשִׁינִים אֶל תַּהֲיָה תְּקֹוָה. וְכָל הַזִּדִים בְּגַע יָאָבָד. וְכָל אֹזְבִּיךְ וְכָל שׂוֹנָאיךְ מִתְהָרָה יִכְרֹתוּ. וּמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, מִתְהָרָה תִּعְקַר וַתִּשְׁבַּר וַתְּכַלֵּם וַתְּכַנֵּים (וַתְּשַׁמְּדִים) בְּמִתְהָרָה בִּימֵינוּ. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהֻאָה, שׂוֹבֵר אֹזְבִּים וּמַכְנִיעַ זִדִים (מִינִים):

עַל הַצְדִיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל שְׁאָרִית עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (וְעַל זָקְנִיהם), וְעַל פְּלִיטָת בֵּית סּוֹפְרִיהם, וְעַל גְּרִי הַצְדָקָה וְעַלְינוּ, יְהָמוּ נָא רְחַמְמִיחָה, יְהֻאָה אֱלֹהֵינוּ. וְתַנוּ שְׁכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשֶׁמֶךָ בְּאֶמֶת. וְשִׁים חָלְקָנוּ עַמְּהָם וְלָעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָּכְ בְּטַחַנוּ וְעַל מִסְדָךְ הַגְּדוֹלָה בְּאֶמֶת נִשְׁעַנוּ. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהֻאָה, מִשְׁעָנוּ וּמַבְטָח לְצִדְיקִים:

תְּשַׁכְּזֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ פָּאֵשֶׁר דָבָרֶת. וּכְסָא דָוד עַבְדָךְ מִתְהָרָה בְּתוֹכָה תַּפְכִין. וּבְנָה אֹזְתָה בְּנָנוּ עוֹלָם בְּמִתְהָרָה בִּימֵינוּ. (בַתְשָׁעה באב

אומרים כאן נחט) בָּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה, בָּוֹנָה יְרוּשָׁלָם:

בתשעה באב אומרים:

נָחַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבִילֵי צִיּוֹן, וְאֶת אֲבִילֵי יְרוּשָׁלָם, וְאֶת הַעִיר
הַחְרַבָּה וְמַבְזִוִּיהָ וְמִשְׁׂמְמָה. מִבְּלִי בְּנֵיהֶنֶּה הִיא יוֹשֶׁבֶת, וַרְאֵשָׁה חִפּוֹי
פָּאֵשָׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלַדְתָּ. וַיַּבְלֻעוּהָ לְגִוְנִים וַיִּרְשֻׁוּהָ, וַיַּטְילוּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחִרְבָּה, וַיַּהְרְגוּ בָּזְדוֹן חִסִּידִי עַלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בָּמַרְרָתְּ תְּבִכָּה,
וַיְרוּשָׁלָם תַּתְנוּ קָוָלהּ. לְבִי לְבִי עַל מַלְלִיָּהָם, מַעַי מַעַי עַל הַרְוגִּים. כִּי
אַתָּה יְהוָה בָּאָשׁ הַצְּתָה, וּבָאָשׁ אַתָּה עַתִּיד לְבָנוֹתָה, פְּקָתוֹב: וְאַנִּי
אֲהֵיהֶלְתָּה, נָאָם יְהוָה, חֹזֶם אֲשֶׁר סְבִיבָה, וְלִכְבוֹד אֲהֵיהֶ בְּתוֹכָה. בָּרוּךְ
אֲהֵיהֶלְתָּה, נָאָם יְהוָה, מְנֻחָם צִיּוֹן בָּבְנֵינוּ יְרוּשָׁלָם:

את צמיח ז'וד עבדך מחרה מצמימת, וקרנו טרומות בישועתך. כי לישועתך
קווינו (וצפינו) כל היום. בָּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה, מִצְמִימָת קָרְנוּ יְשִׁיעָה:

שמע קולינו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָב תְּרַחֲמוּ. (חַוִּיס וַרְחָם עָלֵינוּ, וְקִבְּלָה
ברחמים וברצון את תפלהנו. כי אל שומע תפלוות ותפנונים
אַתָּה.

טוב להתודות ולבקש על פרנסת ב"שמע תפילה":

רְבָזָנוּ שֶׁל עַזְלָם, מְטָאַתִּי עֲוֵוֹתִי פְּשָׁעָתִי לְפָנֶיךָ, יְהִי רָצֵנוּ מַלְפִּנִּיךָ שְׁתִמְחֵל וְתִסְלֵח וְתִכְפֵּר
לִי עַל כָּל מַה שְׁחַטָּאתִי וְשְׁעֹוֹתִי וְשְׁפָשָׁעִתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם שְׁנַבְּרָאַתִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. יְהִי רָצֵנוּ
מַלְפִּנִּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתִזְמִין פְּרָנְסָתֵנוּ וּמְזֹנוֹתֵינוּ לֵי וְלִכְלָל אֲנָשֵׁי בִּתְיֵי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם בָּרוּךְ וְלֹא בָּבָזָה, בְּנָתָת וְלֹא בְּצָעָר, וְלֹא אֲצָרֵךְ
לִמְתָנוֹת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם, אֶלָּא מִידָּךְ הַרְחָבָה מִפְטוֹחָה וּמִמְלָאָה, בְּזִכְוֹת
שְׁמַךְ הַגְּדוֹלָה (דִּיקְרָנוֹסָא גַּי חַת"ךְ) הַפְּמִינָה עַל הַפְּרָנָסָה:

וּמַלְפִּנִּיךָ מַלְכֵנוּ רַיִקָּם אֶל תְּשִׁיבָנוּ. חִפְנֵנוּ וְעִנֵּנוּ וְשִׁמְעֵנוּ תְּפִלָּתֵנוּ.

בתעניית צבור, או בתעניית יחיד, בתפלת הלחש היחיד אומר כאן עננו.

עִנֵּנוּ אָבִינוּ עִנֵּנוּ, בַּיּוֹם צום התענית הַזֶּה, כי בָּאָרֶה גְּדוֹלָה אֲנָחָנוּ. אל
תִּפְנֵן לְרַשְׁעָנוּ, וְאֶל תִּתְעַלֵּם מַלְכֵנוּ מִבְקָשָׁתֵנוּ. הִיא נָא קָרּוֹב

לשׁוּעָתֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֲלֵיכָ אַתָּה תְּעִנָּה, נִדְבָּר וְאַתָּה תְּשִׁמְעָ, כְּדָבָר
שֶׁנִּאָמֵר, וְהִיא טָרֵם יִקְרָאוּ וְאַנְיַ אֲעָנָה, עֹזְדָה הַס מִדְבָּרִים וְאַנְיַ אֲשֶׁרְמָעָ: כִּי
אַתָּה יְהֻאָדָה פּוֹדָה וּמְצַיל וּמְעַנָּה וּמְרַחֶם בְּכָל עַת צָרָה וְצִוקָּה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻאָדָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רָאָה יְהֻאָדָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפְּלָתָם שָׁעה. וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה
לְדִבֶּר בְּיִתְּךָ. וְאַשְׁיִ יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִהְרָה בְּאַחֲרָה תִּקְבֵּל בְּרָצָוּ.
וְתַהַי לְרָצֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ:

בראש חדש ובחול המועד, אומר יעלה ויבא'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְהָ וַיָּבָא, יָגַע יְרָאָה וַיַּרְאָה, יִשְׁמַע יְפָקֵד
וַיִּזְכֵּר, זְכָרְנוּ וַזְכָרְוּ אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרְוּ יְרוּשָׁלַיִם עִירָה, וַזְכָרְוּ
מִשְׁיחֵם בָּנוּ דָוד עֲבָדָךְ, וַזְכָרְוּ כָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטה,
לְטוֹבָה, לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לִמְיִים טוֹבִים וּלְשָׁלוּם,

בראש חדש: בַּיּוֹם רָאשׁ הַחְדָּשׁ הָזֶה,

בחוחה"מ פָּסָח: בַּיּוֹם חַג הַמִּצְוֹת הָזֶה, בַּיּוֹם מִקְרָא קָדְשׁ הָזֶה,
בחוחה"מ סֻכּוֹת: בַּיּוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הָזֶה, בַּיּוֹם מִקְרָא קָדְשׁ הָזֶה,
לְרַחֲם בָּנוּ עָלֵינוּ וְלְהַזְּשִׁיעָנוּ. זְכָרְנוּ יְהֻאָדָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ לְטוֹבָה, וַפְקָדְנוּ בָּנוּ
לְבָרְכָה, וְהַזְּשִׁיעָנוּ בָּנוּ לִמְיִים טוֹבִים. בְּדָבָר יְשֻׁעָה וּרְחָמִים, חַיס וְחַנְנִי,
וּמְמוֹל וּרְחָם עָלֵינוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ כִּי אֲלֵיכָ עִינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ מְפָנוּ וּרְחָם
אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ תְּרַבִּים, תַּחֲפֵץ בָּנוּ וְתַרְאָנוּ. וְתַחֲזִיןָה עִינֵינוּ בְשׁוּבָה לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻאָדָה, הַמִּמְזִיר שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתָה הוּא יְהוָה
אלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
כָל בָשָׂר. יוֹצֶרנוּ, יוֹצֵר בִּרְאָשָׁית.
בָּרְכוֹת וְהוֹדָות לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שְׁחַתִּיתֵנוּ וּקְימַתֵּנוּ. כְּוֹ
תְּחִינֵנוּ וְתְחִנֵנוּ, וְתְאַסֹּף גָּלִילֵינוּ
לְחִצְרוֹת קְדֹשָׁה, לְשֻׁמְרָה חֲקִיקָה
וְלְעָשׂוֹת רָצׁוֹנָה, וְלְעַבְדָךְ בְּלִבְבָ שָׁלָם,
על שָׁאַנְחָנוּ מִזְדִים לך. בָּרוּךְ אֵל
מְהֻרְחָם כִּי לֹא תִפְנוּ מִסְדִיךְ. כִּי
מְעוֹלָם קַוְינוּ לך:

מודים אנחנו לך, שאתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. צוֹרָנוּ צור
חַיָּינוּ, וּמְגַן יִשְׁעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר. נוֹדָה לך וְנִסְפֵר תְּהִלָּתָה, עַל
חַיָּינוּ הַמִּסּוּרִים בִּזְדֹקָה, וְעַל
נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹתָה לך, וְעַל נִסְיךָ
שֶׁבְכָל יוֹם עָפָנוּ, וְעַל נִפְלָאוֹתֶיךָ
וְטוֹבָותֶיךָ שֶׁבְכָל עַת, עָרָב וּבָקָר
וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רְחַמְמִיךָ.
הַמְּרַחְם כִּי לֹא תִפְנוּ מִסְדִיךְ. כִּי

בחנוכה ובפורים אומר כאן על הנסים
על הנסדים, ועל הפרקון, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות,
על הנחמות, שעשית לאבותינו בימים קדמים בזמנו מזה:

לחנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, נשען מלךם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקו טרונשימים, ביום אחד, בשלושה עשר לחודש ניסים עשר הוא חדש אדר, ושללים לבוז. ואתה ברחמיך תרביטם, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמה הגדול סלה:

יבימי מחתה בנו יוחנו فهو גדול, נשמנאי יבנוי, נשענדה מלכות יונו הרשעה על עמד ישראלי לשפטם תורה, ולמעבירים מתקי רצונך. ואתה ברחמיך תרביטם עמדת להם בעית ארתם, רבת את ריבם, דנת את דיןם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד מלחמים, ורבים ביד מעתים, ורשאים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורה. וכך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. וילעטך ישראל עשית תנשעה גדולה ופרקו פמיום מה. ואחר כך באו בניך לזריר ביתך, ופניהם את היכלה, וטהרו את מקדשך, והדליך נירות בחרוזת קדשך, וקבעו שמותם ימי חנוכה אליו במליל ובהזאה. ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמה הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומים ויתנשא תמיד שמה מלפני לעולים ועד, וכל מהים יודוך סלה:

בעשיית מוסיף וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וימללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולים כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך אתה יהונתן, הטוב שמה ולך נאה להזות:

בתענית ציבור כשתפללים מנהה סמוך לשקיעה, אומרים ברכת כהנים

כשהכהנים עולמים לדוכן, אומרים בלחש: **יהי רצון מלפניך יהוא נא אלהינו ואלמי אבותינו, שתיהיה ברכה זו שאיתנו לברך את עםך ישראל ברכה שלמה, ולא יהיה בה מ锴ול ועוז מעטה ועד עוזם:**

הכהנים עומדים ופניהם אל ההיכל עד שישלים ש"צ ברכת מודים והציבור ענה אמן. אם יש יותר מכחן אחד קורא להם החזן הכהנים והם מברכים ברכה זו. ואם יש כחן אחד מתחילה הברכה עצמו. וכשיגיעו הכהנים ל'צונו לברך' הופכים פניהם דרך ימיו כלפי הציבור.

ברוך אתה יהוא נא אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בקדשו של אהרון, וצונו לברך את עםך ישראל באהבה: הציבור עוני אמן

הש"צ מקRIA לכוהנים מלאה במליה:

יברוך יהוא נא, וישראל: אמן

יאיר יהוא נא, פניו אליך, ויחנוך: אמן

ישא יהוא נא, פניו אליך, ויחסם לך, שלום: אמן

מיד כשמשים הכהנים לברך הופכים פניהם כלפי ההיכל ואומרים בלחש:
רבות העולמים, עשינו מה שגזרת לנו, עשה אתה מה שהבטחתנו. השקייה ממעו
קדשך מנו השמים וברך את עםך את ישראל:

אם אין כהן ביביכן הש"צ אומר:

אלהינו ואלמי אבותינו, ברכנו בברכה מפשלשת בתורה הפטוריה על זדי משה עבודה, האמוריה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיק, כאמור: יברוך יהוא נא וישראל: (הציבור בן יהיו רצון) יאיר יהוא נא פניו אליך ויחנוך: (הציבור בן יהיו רצון) ישא יהוא נא פניו אליך ויחסם לך שלום: (הציבור בן יהיו רצון) ושםו את שמי על בני ישראל, ואני אברכט:

שים שלום, טoba וברכה, מיים חן וחסד (צדקה) ורחמים, עליינו ועל כל ישראל עטך. וברכנו אבינו כלנו כאחד, באור פניו. כי באור פניך נתף לנו יהוא נא אלהינו, תורה ומילוי, אהבה וחסד, הצדקה ורחמים, ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עםך ישראל

ברוך עז ושלום.

בעשיות מוסיפה ובספר חיימ ברכה ושלום, ופרק טובה, וישנה נחמה, וגזרות טובות, נזכר ונכתב לפניה, אנחנו וכל עם בית ישראל, **לחיים טובים ולשלום:**

ברוך אתה יהואה, המברך את עמו ישראל בשלום, אמן:

יהי לרצון אמריך פי והגיוון לבך לפניה, יהואה צורי ונאלי:

אלמי, נצר לשוני מרע, ושפתחותי מדבר מרים. ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבך בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הימים עלי לארעה, מחרה הפר עצם וקלקל מחשבותם. (יהי במא לפני רום, ומלאך יהואה דומה) עשה למען שמח. עשה למען ימינה. עשה למען תורה. עשה למען קדשך. למען **יחלצון ידיך, השיעחה ימinda וענני:**

הרוצה להתענות תענית יחיד, צריך לקבל עליו התענית מבعد יום בתפלת המנחה קודם שיעקור רגליו ויאמר:

רבעון העולמים, הריני לפניה על תנאי בתענית נדבה למשך מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ואם לא יוכל או לא ארצה, בשאמור מזמור לדוד יהואה רועי יוכל להפסיק, ולא יהיה بي שום עון. אבל יהיו רצון מלפניך יהואה אלמי ואבוזתי, שתנתן בי כח ובריאות, ואזהה להתענות למשך, ותקבלני באהבה וברצון, ותזכה לשוב בתשובה שלמה, ותענה עתירתי, ותשמע תפלה, כי אתה שומע תפלה כל פה. **ברוך אתה, שומע תפלה:**

יהי לרצון אמריך פי והגיוון לבך לפניה, יהואה צורי ונאלי:

יש אמורים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהואה אלמי ואבוזתי שלא תעלת קנאת אחרים עלי ולא קנאתי על אחרים, ולא אכעס היום ושלא אכעיסך, ותצליח מיאר חרע, ותנו בלבך הקנעה וענונה ויראת חטא. מלכנו ואלינו, יחד שמח בעולם, ובנה ביתך, שכלל היכלה, וקבע גליותינו,

פָּدָה צָנָה וְשִׁמְחַ עֲדַתְךָ בָּמָהָרָה בְּיַמִּינָה, וְתַנוּ חָלֻקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ אָמָנו:

עֲזָשָׂה שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְׁלָום) בְּמִרְזָמָיו, הַוָּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמָנו:

יְהִי רָצֵן מֶלֶכְנִיךְ יְהֻאָדָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בָּמָהָרָה
בְּיַמִּינָה, וְתַנוּ חָלֻקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לְעֵשּׂוֹת חֲקִי רָצֵן וְלַעֲבָדָךְ בְּלִבְבָבֶשְׁלָם:

בעשרת ימי תשובה אומר כאן ש"צ אבינו מלכנו.

א"מ אבינו מלכנו, חטינו לפניה רחם עליינה:
א"מ אבינו מלכנו, אין לנו מלך אלא אתה:
א"מ אבינו מלכנו, עשה עמו למן שמה:
א"מ אבינו מלכנו, חדש עליינו שנה טובה:
א"מ אבינו מלכנו, בטול מעליינו כל גזרות קשות ורעות:
א"מ אבינו מלכנו, בטול מחשבות שונאיינו:
א"מ אבינו מלכנו, הפר עצת אויבינו:
א"מ אבינו מלכנו, פלה כל צר ומשטין מעליינו:
א"מ אבינו מלכנו, פלה דבר וחרב ורעה ושבוי ובהז ומשחית ומגפה
ושטן ויוצר קרע וחלאים רעים מבני בריתך:
א"מ אבינו מלכנו, שלח רפואה שלמה לכל חולין עפיה:
א"מ אבינו מלכנו, מנע מגפה מנחלתך:
א"מ אבינו מלכנו, זכור כי עפר אנחנו:
א"מ אבינו מלכנו, מחול וסליח לכל עונתיינו:
א"מ אבינו מלכנו, קרע רוע גזר דיןנו:
א"מ אבינו מלכנו, מרחק ברחמייך הربים כל שטריך חובותינו:
א"מ אבינו מלכנו, מחה ומ עבר פשעינו מנגד עיניך:
א"מ אבינו מלכנו, כתבנו בספר חיים טובים:
א"מ אבינו מלכנו, כתבנו בספר צדיקים וחסידים:
א"מ אבינו מלכנו, כתבנו בספר ישרים ותמים:
א"מ אבינו מלכנו, כתבנו בספר פרנסת ובלבלה טובה:

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כַּתְבָנוּ בְּסִפְרֵ מְחִילָה וִסְלִיכָה וּכְפָרָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, כַּתְבָנוּ בְּסִפְרֵ גָּאֵלה וַיְשֹׁוֹעָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, זְכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טֹוב מְלֻפְנִיקָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, הַצְמָח לְנוּ יְשֻׁעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, תְּרַם קָרוּ יִשְׂרָאֵל עַמְךָ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, וְתְרַם קָרוּ מִשְׁיחָךְ:
(אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חֲנֹנוּ וְעֲנֹנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, הַחֲזִירָנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלִמָה לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, שָׁמַע קְזָלָנוּ חַוִיס וְרַחֲם עַלְינָנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עָשָה לְמַעֲנֵךְ אָם לֹא לְמַעֲנָנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תִּפְלַתְנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, אֶל תִּשְׁיבָנוּ רַיִקָם מְלֻפְנִיקָה:

אם אין תחנוו אומרים "יהי שם" ואחריו "קדיש מתקבל"
 יהי שם יהואני מברך, מעתה ועד עולם: מפזרח שמש עד מבואו,
 מהלך שם יהואני: (רם על כל גויים יהואני, על השמיים כבוזו) יהואני
 אדניינו, מה אדיר שמק בכל הארץ:

סדר וידוי ונפילת אפיים

אנא יהואדַע אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָבָא לִפְנֵיךְ תִפְלַתְנוּ, וְאֶל תִתְعַלֶּם
מַלְפֵנוּ מַתְחַנְתָנוּ. שָׁאיָן אֲנָחָנוּ עָזִי פְנִים וּקְשִׁי עַרְף, לוֹמֵר לִפְנֵיךְ
יְהֹוָה דָעַ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנָחָנוּ וְלֹא חֲטָאָנוּ. אָבֶל
חֲטָאָנוּ, עָווִינוּ, פְשֻׁעָנוּ, אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאָנָשֵׁי בִיתָנוּ. אֲשֶׁר
גַּזְלָנוּ. דִבְרָנוּ דָפִי וְלִשְׁוֹן הַרְעָה. הַעֲוִינוּ. וְהַרְשֻׁעָנוּ. זָדָנוּ. חַמְסָנוּ. טַפְלָנוּ
שָׁקָר וּמִרְמָה. יַעֲצָנוּ עַצְוֹת רַעֲוֹת. בְּצָבָנוּ. בְּעָסָנוּ. לְצָנוּ. מְרַדָּנוּ. קְרִינָנוּ
דְבָרִיךְ. נָאָצָנוּ. נָאָפָנוּ. סְרִירָנוּ. עָווִינוּ. פְשֻׁעָנוּ. פְגַמָּנוּ. אָרְרָנוּ. צָעַרָנוּ אֶבְבָּא
וְאֶם. קְשִׁינוּ. עַרְף. רְשֻׁעָנוּ. שְׁחַתָּנוּ. תְעַבָּנוּ. תְעִינָנוּ וְתְעַתְּעָנוּ. וְסִרְנוּ
מִמְצֹותִיךְ וּמִמְשִׁפְטִיךְ הַטוֹבִים, וְלֹא שׂוֹהָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיקָל כָל הַבָּא

עלינו, כי אמת עשית ונאנחנו הרשענו

אל ארך אפים אתה, ובעל תרומים. גָּדְלַת רִחְמֵיךְ וּמִסְדֵּיךְ הַזְּדֻעָת
לענו מוקדם. וכן כתוב בתורתך, וירד יהואת בענו, ויתניאב עמו שם,
ויקרא בשם יהואת: ושם נאמר,

הש"צ אומר בקול רם: ויעבר יהואת על פניו, ויקרא: יהואת, יהואת, אל
רחום ומפני, ארך אפים ורב חסד ואמת: נציר חסד לאלפים, נשא עון
ופשע ומטאה, ונקה:

ונופלים על פניהם ואומרים בלחש:

רחום ומנוון חטאנו לפניו, רחם علينا והושיענו:

לזיד, אליך יהואת נפשי אשא: אלמי, בך בטחתי אל אבושה, אל
יעלצוי אויבי לי: גם כל קוויך לא יבשו, יבשו הבוגדים ריקם:
דרךך יהואת הזדיעני, ארחותך למדני: מדריכני באמתך ולמדני, כי
אתה אלמי ישעי, אותך קויותי כל מיום: זכר רחמיך יהואת ומיסדיך, כי
מעולם המה: מטאות נעורי ופשעי אל תזפר, כמסך זכר לי אתה
למען טובך יהואת: טוב וישראל יהואת, על פון יורה מטאים בךך: ידרך
ענויים במשפט, וילמד ענויים דרכך: כל ארחות יהואת חסד ואמת,
 לנצרי בריתנו ועדתנו: למען שמק יהואת, וסלחת לעוני, כי רב הוא: מי
זה האיש ירא יהואת, יורני בךך יבחר: נפשו בטוב תליו, וזרעו יירש
ארץ: סוד יהואת ליראיו, ובריתנו להזדיעם: עיני תמיד אל יהואת, כי
הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אליו ותגנני, כי ייחיד ועני אני: צרות לבבי
הרchipivo, ממזוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלוי, ושא לכל מטהתי: ראה
איבי כי רבוי, ושנאת חמס שנאווי: שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי
חסיתי בך: תם וישראל יצורני, כי קויותך: פדה אליהם את ישראל, מכל
צרותיו: והיא יפהה את ישראל, מכל עונתו:

יהואת אלמי ישראל, שוב מחרוז אפס, והחם על תרעעה לעמך:

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ אָבִינוּ אֲתָה. אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֲתָה. אָבִינוּ
מֶלֶכְנוּ רְחֵם עַלְינוּ. אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חָנָנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מְעֻשִׁים.
עָשָׂה עָמָנוּ צִדְקָה וְחִסְדָּה לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַשְׁעִינָה וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָו
מַה פָּעָשָׂה, כִּי עַלְיךָ עִינֵּינוּ זָכָר רְחַמִּיךָ יְהוָה וְחַסְדָּיךָ, כִּי מְעוֹלָם הַפָּה:
יְהִי מַסְדָּךְ יְהוָה עַלְינוּ, פָּאֵשָׁר יְחַלֵּנוּ לְהָ: אֶל תִּזְכֵּר לְנוּ עֲוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים,
מַהְרָה יָקְדָמוּנוּ רְחַמִּיךָ כִּי דָלוּנוּ מִאָדָם: עֹזְרָנוּ בְּשָׁם יְהוָה, עָשָׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ: חָנָנוּ יְהוָה חָנָנוּ, כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בָּזָה: בָּרָגָז, רְחֵם תִּזְכֵּר. בָּרָגָז,
אֲהָבָה תִּזְכֵּר. בָּרָגָז, עֲקָדָה תִּזְכֵּר. בָּרָגָז, תָּמִימָות תִּזְכֵּר: יְהוָה הַשְׁעִינָה,
הַמֶּלֶךְ יְעַנְנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ כִּי הִיא יְדָע יָצַרְנוּ, זָכָור כִּי עַפְרָא אַנְחָנוּ: עֹזְרָנוּ
אֱלֹהִי יְשַׁעָנוּ עַל דָבָר פְּבוֹז שְׁמֵךְ, וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן
שְׁמֵךְ:

ואומר ש"צ קדיש תתקבל
יתגadel ויתקדש שם רבא: (אמון) בעלמא די ברא ברעותה, וימליך
מלךוותה ויצמח פרקינה ויקרב ממשיחה: (אמון) בחיכוון וביוומיכוון
ובחייב דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרוי אמוני: (אמון) יהא
שםה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיית תברך, וישתבח ויתפאר
ויתרומים ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהקל שם דקיידשא בריך ה'הא:
(אמון) לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא, דאמירוי
בעלמא, ואמרוי אמוני: (אמון)

תתקבל צלוותנא ובעויתנא, עם צלוותהון ובעויתהון דכל בית ישראל,
קדם אבונא דבשמייא, ואמרוי אמוני: (אמון)
יהא שלמא רבא מן שמייא, חיים ושבע וישעה ונחמה ושיזבא ורפואה
ויגאלה וסליחה וכפרה, ורוח ומאלה, לנו ולכל עמו ישראל, ואמרוי
אמון: (אמון)

עוושה שלום במרומי, הוא ברחמייו יעשה שלום علينا ועל כל עמו
ישראל, ואמרוי אמוני:

למנצח בנטיגת מזמור שיר: אלְהִים יְחִנָּנוּ וַיְבָרְכָנוּ, יְאֵר פְּנֵיו אֲפָנָה סָלה:
לְדֹעַת בָּאָרֶץ דָּרְכָךְ, בְּכָל גּוֹים יְשִׁיעָתָךְ: יוֹדָךְ עָמִים | אלְהִים,
יוֹדָךְ עָמִים כָּלִם: יְשִׁמְחוּ וַיְרִנּוּ לְאַמִּים, כִּי תְשֻׁפְט עָמִים מִישָׁר,
וְלְאַמִּים בָּאָרֶץ תְּנַחַם סָלה: יוֹדָךְ עָמִים | אלְהִים, יוֹדָךְ עָמִים כָּלִם:
אָרֶץ נָתָנה יְבוֹלָה, יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִינוּ יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים, וַיַּירְאוּ אָתוֹ
כָּל אַפְסִי אָרֶץ:

בערב שבת אמרים זה במקום למנצח
יהָוָה נָמָך גָאות לְבָש, לְבָש יְהָוָה עַז הַתְאֹזֶר, אַף תְּפֻנוּ תְּבָל בְּל
תְּמוֹתָה: נָכוֹן כְּסָאך מֵאַז, מַעוֹלָם אַתָּה: נָשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהָוָה,
נָשָׂאוּ נְהָרוֹת קֹולָם, יָשָׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים: מַקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁבָּרִים, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהָוָה: עַדְתִּיךְ נָאָמָנוּ מְאֹד לְבִיתְךָ נָאָה קְדָש,
יְהָוָה נָמָך, לְאָרֶץ יָמִים:

בחווה"מ פסח יש אמרים
בצאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יְעָקֹב מִעם לְעֵז: חִתָּה יְהוָה לְקָדְשׁוֹ,
יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלֹתָיו: הִים רָאָה וַיַּנְסֵט, הַיּוֹדֵן יִסְבֵּט לְאַחֲרֵי הַקָּרִים
רַקְדוֹ כְּאַיִלִים, גְּבֻעוֹת כְּבָנִי צָאן: מַה לְךָ הַיּוֹם פִּי תְּנוּסָה, הַיּוֹדֵן תְּסַבֵּט
לְאַחֲרֵי הַקָּרִים תַּרְקְדוֹ כְּאַיִלִים, גְּבֻעוֹת כְּבָנִי צָאן: מַלְפֵנִי אָדוֹן חִילִי
אָרֶץ, מַלְפֵנִי אָלוֹהִים יְעָקֹב: הַהֲפַכִּי הַצּוֹר אָגָם מִים, חַלְמִישׁ לְמַעַיִן מִים:

בחווה"מ סוכות יש אמרים
שיר הַמְּעֻלוֹת לְדוֹד, שְׁמַחְתִּי בָּאָמָרים לִי, בֵּית יְהָוָה נִלְךָ: עַמְדוֹת הַיּוֹ
רְגָלֵינוּ, בְּשֻׁעָרֵיךְ יְרוֹשָׁלָם: יְרוֹשָׁלָם הַבְּנִיה, בָּעֵיר שְׁחַבְרָה לְהָ
יְחִידָה: שָׁשָׁם עַלְוֹ שְׁבָטִים שְׁבָטִי יְהָה, עֲדֹת לִיְשָׁרָאֵל, לְהַדּוֹת לְשָׁם יְהָוָה:
כִּי שְׁמָה יִשְׁבּוּ כְּסֹאות לְמִשְׁפָּט, כְּסֹאות לְבִיטָה דָוד: שָׁאָלוּ שְׁלוֹם
יְרוֹשָׁלָם, יִשְׁלִי אֲהָבָה: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָה, שְׁלוֹם בְּאַרְמָנוֹתָה: לְמַעַן
אֲתָּה וְרֹעֵי, אֲדָבָרָה נָא שְׁלוֹם בָּה: לְמַעַן בֵּית יְהָוָה אֱלֹהִינוּ, אֲבָקָשָׁה
טוֹב לְךָ:

בתענית צבור (חוץ מתענית אסתר) אומרים תפלה לעני כי יעטף, ולפניהם יהודית ישפה שיחז: יהודית, שמעה תפלי, ושותתי אליך תבואה: אל מסטר פניך מפני ביום צר לי, מטה אליו איזנק, ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי, עצמותי במוקד נחרה: היפה כעשב ויבש לבוי, כי שכחתי מאכל לחמי מוקול אנחת, דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לך את מדבר, הייתה כי כוס חרבות: שקדתי ואהיה, מצפור בזיד על גג: כל היום חרפוני אויבי, מהוללי בי נשבע כי אפר בלחם אכלתי, ושקוני בבכי מסכתי מפני עמוק וקצף, כי נשאתני ותשליכני ימי באן גטו, ואני כעשב איבש: ואתה יהודית לעולם תשב, וזכך לדור זדר: אתה תקים תרחים ציון, כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצוי עבדיך את אבניה, ואת עפרה יהננה וייראו גוים את שם יהודית, וכל מלכי הארץ את בזיד: כי בנה יהודית ציון, נראה בקבוז: פנה אל תפלה העරער, ולא בזה את תפלה: תפתקב זאת לדור אחרון, עם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו, יהודית משימים אל ארץ הבית: לשמע אנטת אסיר, לפתח בני תמיותה: בספר בציון שם יהודית, ותהלך בירושלים: בהקבץ עמים ייחדו, וממלכות לעבד את יהודית: ענה בזיד פחי, קוצר ימי: אמר, אליו, אל תעליני בחצי ימי, בדור דורות שנוטיך: לפנים הארץ יסדק, ומעשה ידין שמים: הימה יאבדו ואתה מעמד, וככלם בגדי בלו, לבוש תחליפים ונחלפה ואתה הוא ושנותיך לא יתמה: בני עבדיך ישפונו, וזרעם לפניך יכו:

בתענית אסתר אומרים למינכם על אילת משמר, מזמור לדוד: אליו אליו למה עזבתי, רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי, אקרא יומם ולא תענה, ולילה ולא דמיה לי: ואתה קדשו, יושב תחלות ישראל: בך בטחו אבותינו, בטחו ותפלתו: אליך צעקי וنمלווי, בך בטחו ולא בושה: ואנכי תולעת ולא איש, חרפתי אדם ובזוי עם: כל ראי ילעגו לי, יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל יהודית יפלתו, יצילחו כי חפצ בז: כי אתה גחי מבטו,

מִבְטֵיחַי עַל שָׁדֵי אֲמִי: עַלְיךָ הַשְּׁלֶכֶתִי מַרְחָם, מַבְטָן אֲמִי אֱלִי אַתָּה: אֶל
תִּרְמַקְמַנִּי, כִּי צָרָה קְרוֹבָה, כִּי אֵין עֹזָר: סְבֻבוּנִי פָּרִים רַבִּים, אֲבִירִי
בְּשָׂוִן כְּתָרוּנִי: פָּצֹו עַלְיךָ פִּיהָם, אֲרִיה טָרַף וְשָׁאגָג: בְּפָמִים נְשַׁפְּכָתִי,
וְהַתְּפִרְדוּ בָּל עַצְמוֹתִי, הִיה לְבִי כְּדוֹנָג, נְמָס בְּתוֹךְ מַעַי: יְבַשְׁ כְּחָרֵשׁ כְּחֵי,
וְלִשְׂוִינִי מַדְבָּקָ מַלְקוּחִי, וְלַעֲפָר מַוְתָּת תְּשִׁפְתָּנִי: כִּי סְבֻבוּנִי בְּלָבִים, עֲזָת
מַרְעִים הַקִּיפּוּנִי, כִּאֲרִי יָדִי וְרַגְלִי: אַסְפָּר בָּל עַצְמוֹתִי, הַמָּה יְבִיטָו יְרָאוּ
בָּי: יְמַלְקוּ בְּגָדֵי לְהָם, וְעַל לְבָוְשֵׁי יְפִילָו גּוֹרָל: וְאַתָּה יְהֻאָה אֶל תְּרַחַק,
אַיְלוֹתִי לְעַזְרָתִי חֹשֶׁה: הַאֲילָה מַחְרֵב נְפָשִׁי, מִיד בְּלֵב יְחִידָתִי הַוּשִׁיעָנִי
מִפִּי אֲרִיה, וַיְמַקְרַנִּי רַמִּים עֲנִיתָנִי: אַסְפָּרָה שְׁמַד לְאָחִי, בְּתוֹךְ קָהָל
אַמְלָךְ: יְרָאוּ יְהֻאָה הַלְּלוּחוֹ, כָּל זָרָע יְעַקְבָּ בְּבָדוּחוֹ, וְגּוֹרוֹ מַמְנָוִי בָּל זָרָע
יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שָׁקָץ עֲנוּתָנִי, וְלֹא הַסְּתִיר פָּנָיו מַמְנָוִי, וּבְשִׁיעָו
אַלְיוֹ שְׁמָעוֹ: מַאֲתָךְ תְּהַלְתִּי, בְּקָהָל רַב, נְדָרִי אַשְׁלָם נָגֵד יְרָאוּ: יְאַכְלוּ
עֲנוּוּם וַיְשַׁבְּעוּ, יְמַלְלוּ יְהֻאָה דָּרְשָׁיו, יְחִי לְבָבָכֶם לְעֵד: יְזַכְרוּ וַיְשַׁבְּבוּ אֶל
יְהֻאָה כָּל אַפְסִי אָרֶץ, וַיְשַׁתְּחַווּ לְפָנֵיךְ כָּל מִשְׁפָחוֹת גּוֹיִם: כִּי לַיְהֻאָה
הַמְּלֹוכָה, וּמַשֵּׁל בְּגּוֹיִם: אַכְלוּ וַיְשַׁתְּחַווּ כָּל דְּשִׁנִּי אָרֶץ, לְפָנָיו יְכַרְעוּ כָּל
יְוֹרָדי עַפְרָה, וַנְּנַפְּשׂו לֹא חִיה: זָרָע יְעַבְּדָנוּ, יְסָפֵר לְאָדָני לְדוֹר: יְבָאוּ וַיְגִידוּ
צְדָקָתָו, לְעֵם נָוֵלָד בַּי עָשָׂה:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא: (אָמָן) בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעִוְתָה, וַיִּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתָה וַיִּצְמַח פְּרָקִינָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה: (אָמָן) בְּתִיכְנוֹ וַיִּזְמִיכְנוֹ
וּבְמַיִּיד דָּכְלָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב וּאַמְרוּ אָמָן: (אָמָן) יְהָא
שְׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתִבְרָךְ, וַיִּשְׁתַּבְחַ וַיִּתְפְּאַר
וַיִּתְרַומֵּס וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הִיא:
(אָמָן) לְעַלְאָ מַנוּ כָּל בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשִׁבְחָתָא וַנְּחַמְּתָא, דָּאַמְּרוּ
בְּעַלְמָא, וּאַמְרוּ אָמָן: (אָמָן)

יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מַנוּ שְׁמִיאָ, מַיִּים וְשַׁבָּע וַיְשַׁוְּעָה וַנְּחַמְּתָא וַרְפּוֹאָה
וַגְּאַלָּה וַסְּלִיקָה וַכְּפָרָה, וַרְוחָה וַהֲצָלה, לְנוּ וְלַכְלָ עַפְנוּ יִשְׂרָאֵל, וּאַמְרוּ
אָמָן: (אָמָן)

עוֹשֶׂה שְׁלָום בְּמִרְוּמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי יְעַשֵּׂה שְׁלָום עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמוֹּ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמָן:

עֲלֵינוּ לְשָׁבֵם לְאַדוֹן הַפָּל, לְתַת גִּדְלָה לְיוֹצֵר בִּרְאָשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ בְּגַזְוֵי
הָאָרֶצֶת, וְלֹא שָׁמָנוּ כְּמִשְׁפָחוֹת הָאָדָם. שֶׁלֹּא שָׁם חָלֻקָּנוּ בָּהֶם,
וְגַזְרָלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם. נְשָׁהַם מִשְׁתְּחִוִּים לְהַבֵּל וּרְיק, וּמִתְפָּלִילִים אֶל אֶל
לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ מִשְׁתְּחִוִּים לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכיםְ מִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הִיא, נְשָׁהַם נוֹטָה שְׁמָיִם וַיּוֹסֵד אָרֶץ, וְמוֹשֵׁב יִקְרֹז בְּשָׁמַיִם מִמּוּלָּא,
וְשְׁכִינַת עָזָה בְּגַבְהֵי מְרוּמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין עוֹד אֶחָר. אֶמְתָּת מֶלֶכָּנוּ,
וְאֶפְסָ זָוְלָתוֹ. בְּכַתּוֹב בְּתֹרֶת, וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבֹּות אֶל לְבָבֵךְ, כִּי יְהֹוָה
הִוא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמּוּלָּא וְעַל הָאָרֶץ מִתְּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְרֵה לְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאשׁ מִתְּרָה בִּתְפָּאָרָת עַזָּה, לְהַעֲבֵיר
גָּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלֹהִים בְּרוֹת יִבְרָטוּן, לְתַקֵּן עֲוָלָם בִּמְלָכִית
שְׁדֵי, וּכְלַבְנֵי בָּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשָׁמֶד, לְהַפְּנוֹת אֶלְיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכְרִירֵוּ
וַיַּדְעֻוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרֹעַ כָּל בְּרוּךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לִפְנֵיכָךְ
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלֹגּוּ, וְלִכְבֹּזֵד שָׁמֶךָ יִקְרַר יִתְּנַנוּ. וַיִּקְבְּלוּ בְּלָם אֶת עַל
מִלְכֹוֹתָךְ, וְתִמְלָךְ עַלְיָהָם מִתְּרָה לְעַוְלָם וְעַד. כִּי הַמִּלְכִוִּות שְׁלָךְ הִיא,
וְלִעְוָלְמֵי עַד תִּמְלָךְ בְּכֻבּוֹד. בְּכַתּוֹב בְּתֹרֶת, יְהֹוָה יִמְלָךְ לְעוֹלָם וְעַד:
וְנִאֵמֶר, וְהִיא יְהֹוָה לִמְלָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא? יְהִיא יְהֹוָה
אֶחָד, וְשָׁמוֹ אֶחָד: (וּבְתוֹרֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹב לִאמּוֹר: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהֹוָה
אֶחָד:)